

SZÍNHÁZ

Tarzan, Rip van Winkle és egy Közélet-figyelgető

Javultak, de még mindig izléstelenek a pesti mulatók revüi

A pesti éjszaka képe döntően megváltozott: csendjét már nem veri fel dárdó a helyi, vagy budai lokálok környékén nincsenek zajos és részeseges éjszakai botrányok, az egykori „császárok” és „királyok” eltűntek az éji homályban”. Persze,

ha valakinek kedve kerekednék éjfél körül is szórakozni,

talál magának „kies” zugot, ahol tánc is van, meg műsor is. Nem szükséges elegáns, vadonatúj estélyi öltözkész nem kell szárazakat fizetni egy-egy éjszakai műsorért. A volt lokálok nagyrésze ma már az Elélmzési Nemzeti Vállalathoz tartozik, egy feketekávé mellett elüldögélhet hajnalig — akinek kedve van. Persze ne higgyük, hogy máris népszórakozóhelyekké változtak az egykori lokálok, egyelőre még sok a rosszízű emlék az új helyiségek elődjeivel kapcsolatban.

Elvileg tehát beülhet a dolgozó ember egy ilyen tánchelyiségbe, de nézzük meg,

érdemes-e a műsor kedvéért

éjjelkor letelepedni az asztalhoz?

Három tánchelyet néztünk végig az egyik éjszaka. Az Emke műsorában sok a tánc és ének. Legutóbb volt valami keret is, az egyik jelenet például egy „előkelő” balatoni fürdőhelyen játszódtott s a legtöbb párbeszédben most is „arról” volt szó. Tehát a műsor még a régi recept szerint készül. A táncszámok többé-kevésbé szórakoztatók s megállapítható, hogy sokkal kevesebb az izléstelenség, mint egykor...

Sanghai-bár Budán. Lényegében ugyanaz. Egy-egy régi kuplé, régi jelenet, színészutánpótlás, több jó tánc- és artistaszám, sok lejárt lemez. Ez a műsor. A közönség? Feketekávé, vagy konyakos pohár mellett ülnek az asztaloknál,

az egykori „zergetollasok” valóban eltűntek,

s a pincérek sem erőszakolják a pezsgőrendelést.

A Plantázs-bárban nagy revüt játszanak, ennek már meséje is van, Tarzanról, Rip van Winkleről és egy KÖZERT-figyelgetőről (!) — furcsa összeállítás! — Értelem helyett inkább kétértelem, a viccek általában régi, viszont a műsorban sokizben esik szó az öt éves tervről, optimistának igyekeznek látszani a dalok, táncok, „bemondások”. De azt hisszük, ennek itt, a Plantázs „freskói” között, ilyen formában, helye nincs, enyhén szólva

túlzás egy lokálrevübe ilyen módon úgynevezett „demokratikus vonalat” erőszakolni.

Hiába jószándékú mindez: így nem szabad döntőjelentőségű kérdésekkel foglalkozni, ez inkább profanizálása mindannak, amiről — feltételezzük — lelkesedéssel és derűlátóan vélekednek. Viccek, kétértelmű „bemondások”, samba és carioca, torzított Tarzan és Rip közé nem való a nép döntő problémái!

Ezekből az éjszakai revüktől nem is kívánunk eféle feladatot. Legyen a látványosság szellemes, vidám és optimista, — de maradjon meg keretei között.

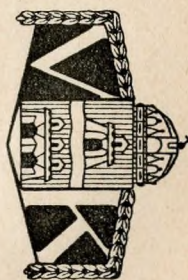
Ugy tudjuk, az Elélmzési Nemzeti Vállalatnak is hasonló a véleménye. Már fel is hívta a szerzők figyelmét arra,

próbáljanak meg új típusú revüt írni,

amely megfelel a ma követelményeinek. Eddig ez a felhívás eredménytelen maradt. Az első kísérlet, ami talán a helyes úton jár, a Világifjúsági Találkozó idején táncra és énekekre akarják felépíteni az új műsort és az egyes nemzetek táncait kívánják bemutatni a parketten. Mindenesetre felhívjuk a rendező, a szerzők s a Nemzeti Vállalat illetékes osztályának figyelmét, ha már felöltöztette az eddig meztelen revüket, igyekezzék ötleteket, egészséges humort „beszerezni”, — de mindekelőtt az izléstelenséget tüntesse el.

(d. i.)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:	d. i.	Tárgy:	4924
Cím:	Tarzan, Rip v. Winkle	Hely:	
Forrás:	a pesti mulatók revüi	Idő:	4949
(Hely)	1949. júl. 28	Személy:	
(Idő)		Helyszám:	
(Köt. v. füz.)			
(Oldal)			

Székesfehérvári hírlapnyomda 1926 — 8891